

Boven: In de winter is de Uitkerkse Polder het ideale gebied om uit te waaien. Foto: Vilda/Yves Adams

Onder: Dirk Content kijkt uit over Blankenbergse vaart. Foto: Natalie Sterckx

Klein schorrekruis is een typische plant voor zilte graslanden. Foto: Vilda/Yves Adams

Tussen zoet en zout, nat en droog. Uitwaaien in de Uitkerkse Polder

Vergeet je verrekijker niet mee te nemen als je wil gaan wandelen in de Uitkerkse Polder in de buurt van Blankenberge. Het open natuurgebied is een walhalla voor bedreigde weidevogels en in de winter een trekpleister voor vriezeganzen en andere watervogels. Maar het is ook een ideale plek om de frisse zeelucht door je hoofd te laten waaien en de kroketten en champagne van de eindejaarsfeestjes eraf te stappen. **Tekst: Natalie Sterckx**

En ideale startplaats voor een verfrissende wandeling is het bezoekerscentrum aan de Kuiperscheeweg. Daar word ik enthousiast begroet door Nadine Decroix (59 jaar). “Koffietje?”. Graag. Nadine is hier al 6 jaar barverantwoordelijke en ze doet dat met een aanstekelijk enthousiasme.

Ze staat in voor de bestellingen en samen met het vrijwilligersteam zorgt ze voor een vlotte bediening en info voor de vele bezoekers. Ze is een tandem met haar man Geert die de planning helpt opmaken voor de 40 vrijwilligers die het centrum openhouden. En er is ook plaats voor nieuwe vrijwilligers. Christine uit

Brugge komt informeren of ze mee kan helpen bij het onthaal. Alle extra handen zijn hier meer dan welkom.

Nog een vrijwilliger, in hart en nieren en dat al sinds de oprichting van de Uitkerkse polder, is Dirk Content (62 jaar). Hij is hier samen met John Van

160 grutto paren broeden hier. Foto: Wim Dirckx

Gompel conservator. Dirk is mijn gids voor vandaag en hij begint al meteen gedreven te vertellen over het ontstaan van het natuurgebied: “Het begon allemaal in 1989. We zagen de polder stilaan teloorgaan, het gebied werd sterk ontwaterd en de natuurwaarden gingen pijlsnel naar beneden. Zo zijn we begonnen met een paar hectaren aan te kopen wat nu in het midden van het gebied ligt. Uiteindelijk is dit uitgegroeid tot het grootste natuurgebied van West-Vlaanderen met meer dan 650 hectare die Natuurpunt beheert.”

In de blote

Van zodra we het bezoekerscentrum buitenstappen, wandelen we tussen de weidse natuur. Nergens staan hier bomen en de wind heeft vrij spel. “Wij zeggen hier: je staat hier in de blote”, grinnikt

Dirk. Ik begrijp wat hij bedoelt en trek mijn muts iets dieper over mijn oren.

Boven het geruis van het riet, klinkt de roep van de kolganzen. December en januari zijn hier de topmaanden, met zo'n 16.000 ganzen die hier komen overwinteren. Kleine rietganzen, brandganzen, grauwe ganzen, kolganzen ... Maar ook eenden: smienten, winter-talingen, wilde eend, slobbeend. Je kan ze ongestoord bespieden vanuit een van de 4 kijkhutten of vanachter een van de twee kijkwanden.

Bij de Grutto kijkhut draaien we linksaf en volgen we de rode pijltjes van onze wandeling. Hooilanden en graslanden wisselen elkaar hier af. “Wij werken hier al 30 jaar nauw samen met de boeren” vertelt Dirk trots. “Zij staan mee in voor

het beheer van dit uitgestrekte gebied. Zij mogen hier gratis hooien en hun koeien laten grazen. In ruil vragen we wel dat ze dit pas doen na 15 juni, na de broedperiode. Wist je dat wij hier jaarlijks wel 160 broedparen van de bedreigde grutto hebben”, glundert hij.

Dat hier al vele honderden jaren geboerd wordt, zie je ook in het landschap. “Zie je die bult daar aan de rechterkant met dat betonnen paaltje?”, vraagt Dirk. “Daar heeft vroeger een hoeve gestaan met een walgracht errond. Van die hoeve zie je niks meer maar die walgracht hebben we hersteld. Er is hier nog heel wat van historische waarde.”

Microreliëf

Tussen twee graslanden door, draaien we rechtsaf, een onverharde weg op. Het is

hier en daar uitkijken om geen slippertje te maken in de modder. Nu waan ik me echt in het midden van het gebied, al blijven Blankenberge en Wenduine wel steeds opduiken in de achtergrond. Je zou kunnen denken dat alles hier plat is, maar dan kijk je niet aandachtig genoeg. Er zijn hier echt wel hoogteverschillen: sommige graslanden liggen hoog, andere liggen tot wel een meter lager. En in het grasland zie je een soort greppeltjes. “Dat zijn laantjes”, legt Dirk uit. “Vroeger groeven ze die om het water af te voeren naar de slootjes langs de weiden. Tegenwoordig gebruiken we die om het water net in het gebied te houden, om het aantrekkelijk te maken voor de vele vogels.”

Nog opmerkelijk in de Uitkerkse polder zijn de zilte graslanden. “Er zit hier enorm veel zout in de grond, nog een restant van toen de zee tot hier kwam,” begint Dirk zijn uitleg. “In de zomer zie je hier soms van die witte zoutafzet op de grond. Daar groeit typisch zilte flora op zoals zeekraal, klein schorrekruid en allerlei kweldergrassen. Dat is een heel zeldzame biotoop waar Europa wel wat geld voor over heeft om die te beschermen. Zo zijn er hier al 3 LIFE-projecten geweest.”

Al pratend komen we aan het einde van het onverharde paadje en steken we de brug over met de Blankenbergse vaart. De blauwe ader kronkelt door het hele gebied en regelt de waterhuishouding. Je kan hier op de picknickbanken wat herbronnen alvorens aan het laatste deel van de wandeling te beginnen.

Vogels spotten

Je draait weer rechtsaf en zo kom je in de Koeistraat terecht. Als je hier langs de kant van de weg fotograferen ziet staat met grote lenzen, dan moet je niet raar opkijken. Hier heb je de meeste kans om velduilen te zien in de winter. Vooral in de late namiddag. Zoveel geluk hebben we niet. We zien wel een torenvalk en een bruine kiekendief speuren naar een prooi. En we zijn ook getuige van een jachttafereel in de lucht tussen een slechtvalk en een bende kieviten. De kieviten winnen, deze keer toch.

We kronkelen verder door het landschap. We moeten nog één keer rechtsaf draaien om weer op Kuiperscheeweg uit te komen. In de verte zie ik het bezoekerscentrum alweer liggen. We stappen flink door en met een fris hoofd zet ik me achter een warme chocomelk. Die heb ik nu wel verdiend.

EXTRA: Als je de app met fiets- en wandelroutes van Natuurpunt op je smartphone hebt, dan kan je met Dirk Content als je gids gaan wandelen. Hij geeft op 12 plaatsen wat extra informatie over wat je daar kan zien.

Weekend weg in de eindeloosheid van de polders

Wil je de weidsheid en de eindeloosheid van de polders ten volle ervaren dan ben je niet klaar met een dagje. Je kan er lange fietstochten maken, wandelen, genieten van de zee en de mooie dorpjes.

Polderlicht Gastenkamers

Polderlicht is een Bed & Breakfast die warmte en zachtheid uitstraalt, gelegen middenin de Polders. Hier kan je genieten van het strand, de zee, de polders of wellness zoals een energetische massage of sauna. Perfect voor een winters weekend weg.

Meer info en reservatie:

Polderlicht Gastenkamers, Bosstraat 3, 8370 Uitkerke, www.polderlicht.be, polderlichtgastenkamers@gmail.com, 0479-70 31 37.

